

Ени из Зелених забата

Луси Мод Монтгомери

Луси Мод Монтгомери (1874 - 1942) је канадска ауторка. Роман *Ени из Зелених забата* је преведен на више од 30 језика и био је инспирација за више филмова, серија и позоришних представа.

Главна јунакиња овог романа је Ени, једанаестогодишња девојчица из Канаде. Она је од малена живела у хранитељским породицама и сиротишту, родитељи умрли кад је била беба. Усвајају је Марила и Метју Катберт, брат и сестра са имања Зелени забат, код којих стиже после једног неспоразума.

Ени је весела, раздрагана, искрена и веома причљива. Стално је у свету маште, некада и превише удаљена од стварности. У односима са другим људима често реагује претерано емотивно и драматично, али је то управо оно што је чини другачијом.

Врло необично изгледа, мршава је, има црвену косу и зелене очи.

Колико је Ени била потребна породица, толико је Марили и Метјуу била потребна ова девојчица. Метју има око 60 година, али се никада није оженио. Чини се да се плаши жена, и није баш дружељубив. Марила је строга, крута и не испољава нежност. Ипак, то је све само њихов оклоп. Они су уствари врло емотивни и ту страну своје личности почињу да испољавају захваљујући Ени. Марила препознаје нека осећања која је дубоко закопала. Колико се везала за Ени видимо када она напунивши 16 година, одлази на колеџ. Марили је толико тешко пало да није могла да сакрије своје емоције и дуго је неутешно плакала.

Ени је девојчица која је без икаквог труда променила, не само Марилу и Метјуа, већ и кућу у којој је живела. Собу која је била скоро празна и голих зидова, временом је претворила у угодно и пријатно место за живот. Њено безазлено и неисфолирано

Марко Јелић - VII/2
ОШ „НХ Синиша Николајевић“

понашање је готово увек доводило до тога да омекша и најтврђа срца. Са лакоћом признаје своје грешке и није јој тешко да себе назове неваљалом девојчицом.

Овај роман је написан тако да, док сам га читао све време сам јасно могао да замислим и тај предео, и кућу, и ликове. Прочитао сам да је после објављивања романа цео крај доживео нагли развој туризма баш због фантастичних описа природе у њему.

Роман описује друго време, друге обичаје, другачији однос према деци, али ипак има пуно ствари које могу да се препознају и данас. На моменте ме подсетио на књигу *Доживљаји Тома Сојера*, а онда сам сазнао да је Марк Твен написао да је то *нешто најлепше што је написано за децу*.

Не знам да ли је најлепше, али свакако је ово роман који бих препоручио за читање.

Марко Јелић - VII/2
ОШ „НХ Синиша Николајевић“

Наставница српског језика и књижевности
Бранкица Дракулић Дрезгић
Имејл: brankica.drakulicdrezgic@osnhsinisanikolajevic.nasaskola.rs